

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1SKomp/11/2021
Identifikačné číslo spisu: 1320209398
Dátum vydania rozhodnutia: 21. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Nad'
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1320209398.1

UZNESENIE

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Nad'a (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., Mgr. Dušana Čima, JUDr. Igora Belka, Mgr. Michala Novotného, Mgr. Petra Melichera, JUDr. Eriky Šobichovej a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., o návrhu Okresného súdu Bratislava III na rozhodnutie kompetenčného sporu medzi ním a Krajským súdom v Bratislave, vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 61C/34/2021 žalobcu : O. B., nar. 10.2.1971, bytom M. XXXX/XX, XXX XX K., proti žalovanej : JUDr. Eva Falisová, súdna exekútorka so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, takto

r o z h o d o l :

Na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Žalobca dňa 03. novembra 2020 doručil Okresnému súdu Bratislava III podanie označené ako „Žaloba o preskúmanie zákonného vedenia a vymáhania exekúcie Ex 13849/2016“, ktorou sa voči žalovanej domáhal, určenia, že súdna exekútorka JUDr. Eva Falisová spôsobom vedenia a vymáhania exekúcie Ex 13849/2016 žalobcu vedome poškodzovala žalobcu a navádzala ho na páchanie trestného činu.

2. Okresný súd Bratislava III podaním z 30. júna 2021 postúpil vec podľa § 40 a § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) v spojení s § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „Správny súdny poriadok“ alebo „S.s.p.“) a § 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinníkom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne a miestne príslušnému správneho súdu.

3. Krajský súd v Bratislave podaním z 11. augusta 2021 vec vrátil Okresnému súdu Bratislava III s odôvodnením, že Okresným súd Bratislava III v zmysle právneho rámca postúpenia veci nedodrжал zákonný procesný postup podľa 18 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Krajský súd v Bratislave dával do pozornosti, že v podaní Okresného súdu Bratislava III absentujú relevantné dôvody na postúpenie veci Krajskému súdu v Bratislave, ako správneho súdu. Navyše, podľa mienky Krajského súdu v Bratislave, Okresný súd Bratislava III pred postúpením veci neustálil predmet konania prostredníctvom procesného inštitútu odstraňovania väd podania.

II.

5. Okresný súd Bratislava III podaním č. k. 61C/34/2021-30 z 16.11.2021 predložil spis na rozhodnutie sporu o príslušnosť Najvyššiemu správneho súdu Slovenskej republiky s tým, že vec nie je možné prejednať v rámci civilného súdnictva a na konanie je vecne a miestne príslušný Krajský súd v Bratislave.

III.

6. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prejednal predložený kompetenčný spor ako spor o právomoc, ktorý vznikol medzi správnym súdom a iným súdom podľa § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný, keďže na prejednanie rozhodnutie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

7. Podľa § 2 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 3 Civilného sporového poriadku súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

10. Kompetenčný senát skúmal, či vec predložená po jej postúpení civilným súdom správneho súdu patrí alebo nepatrí do správneho súdnictva. Z § 3 Civilného sporového poriadku vyplýva, že právomoc súdov v civilnom sporovom konaní je viazaná na súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci. Odlišnú právomoc majú správne súdy, ktoré v súlade s § 6 Správneho súdneho poriadku preskúmajú zákonnosť rôznych foriem činnosti verejnej správy. Pre určenie, či konkrétna vec patrí do právomoci súdov v civilnom sporovom konaní alebo do právomoci správnych súdov, je preto rozhodujúce, či medzi účastníkmi súdneho konania existuje súkromnoprávny vzťah alebo administratívny vzťah.

11. Predmet súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva spočíva v tom, že správny súd, až na výnimky (napr. § 384 a nasl. S.s.p.), prejednáva skutočnosti, ktorými sa už zaoberal orgán verejnej správy v administratívnom konaní, keďže preskúmava zákonnosť rozhodnutia vydaného v administratívnom konaní, či opatrenia orgánu verejnej správy, prípadne skúma dôvody nečinnosti orgánu verejnej správy, resp. mieru intenzity zásahu orgánu verejnej správy (§ 2 ods. 1 a 2 S.s.p.).

12. Z legálnej definície administratívneho konania (§ 3 ods. 1 písm. a/ S.s.p.) vyplýva, že predstavuje postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

13. V kontexte uvedených skutočností civilný proces predstavuje zákonom upravený postup subjektov civilného konania (okrem iných najmä súdu a strán sporu) pri prejednávaní a rozhodovaní súkromnoprávných sporov a iných súkromnoprávných vecí.

14. Civilný proces sa v rámci svojho vnútorného členenia stratifikuje na konanie základné (nachádzacie) a konanie exekučné. Účelom základnej časti civilného procesu je dosiahnutie meritórneho výroku, ktorým sa záväzne upravujú právne pomery sporových strán. Exekučné konanie potom reprezentuje fakultatívnu a najmä sekundárnu časť civilného procesu, v ktorej dochádza k vynúteniu povinnosti judikovanej v základnom konaní, a to aj proti vôli povinnému subjektu, prostredníctvom prostriedkov ponúkaných Exekučným poriadkom.

15. Je pravdou, že štát na súdneho exekútora delegoval istú časť moci, konkrétne súdnej moci, a preto nepochybne súdny exekútor má pri výkone exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa (§ 2 ods. 1 v spojení s § 5 ods. 1 Exekučného poriadku). Tento fakt však nič nemení na tom, že svoje kompetencie nevykonáva v rámci administratívneho konania, ktorého výsledkom by bolo vydanie správneho aktu, ale v rámci civilného procesu, ktorého integrálnou súčasťou je aj exekučné konanie.

16. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky navyše akcentuje aj tú skutočnosť, že dohľad nad zákonným vedením exekučného konania na majetok povinného vykonáva predovšetkým príslušný (exekučný) súd, a to najmä z pohľadu skúmania skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekučného konania (napríklad § 57 Exekučného poriadku), či dôvodov pre umožnenie odkladu exekúcie povinného (§ 56 Exekučného poriadku).

17. Kontrolu výkonu exekučnej činnosti najmä na úseku dodržiavania právnych predpisov pri výkone exekučnej činnosti vykonáva aj Slovenská komora exekútorov, ako samosprávna stavovská organizácia združujúca všetkých súdnych exekútorov. Navyše, v zmysle § 17 písm. c/ a d/ zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) Prezident Slovenskej komory exekútorov a predseda jej kontrolnej komisie disponujú legitimáciou na podanie disciplinárneho návrhu proti tomu súdnemu exekútorovi, ktorý sa na základe výsledkov kontrolnej činnosti, dopustil porušenia zákonných povinností pri výkone exekučnej činnosti.

18. Vzhľadom na prezentované skutočnosti dospel Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky k záveru, že nemožno usudzovať, že sa jedná o vec patriacu do správneho súdnictva v zmysle jeho právomoci definovanej v § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku.

IV.

19. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky je toho názoru, že Krajský súd v Bratislave dôvodne namietal postúpenie veci Okresným súdom Bratislava III; keďže v prejednávanom prípade nejde o vec patriacu do právomoci správneho súdnictva a preto v zmysle § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku vyslovil, že na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 8:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

